

I

*(Säädökset, jotka on julkaistava)***NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1292/96,****annettu 27 päivänä kesäkuuta 1996,****elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta sekä elintarviketurvaan liittyvistä erityisistä tukitoimista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 w artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

elintarvikeapu pysyy edelleen tärkeänä osana yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa,

elintarvikeavun olisi kuuluttava kehitysmaissa elintarviketurvan parantamiseen pyrkivään politiikkaan erityisesti ottamalla käyttöön elintarvikestrategioita, joiden tarkoituksena on lieventää köyhyyttä ja pyrkiä viime kädessä elintarvikeavun tarpeen poistamiseen,

yhteisö ja sen jäsenvaltiot sovittavat kehitysyhteistyöpolitiikkansa läheisesti yhteen elintarvikeapuhjelmiensa ja erityisesti elintarviketurvan parantamiseen pyrkivien toimien osalta; yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolina kyseisen alan tietyissä kansainvälisissä sopimuksissa, erityisesti elintarvikeapua koskevassa yleissopimuksessa,

alueellinen, kansallinen ja perhetason kauaskantoinen elintarviketurva, joka takaa kaikille aktiivisen ja terveen elämän edellyttämän ravinnon jatkuvan saatavuuden, on köyhyyden torjunnan olennainen osa, jota on tarpeen korostaa tätä kaikissa kehitysmaihin suunnatuissa toimintaohjelmissa,

elintarvikeavulla ei saa olla haitallisia vaikutuksia edunsaajamaiden tavanomaisiin tuotanto- ja tuontirakenteisiin,

elintarvikeapu ja elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet, jotka ovat olennainen osa yhteisön kehitysyhteistyöpolitiikkaa, olisi otettava tavoitteina huomioon kaikissa mahdollisesti kehitysmaihin vaikuttavissa politiikoissa, erityisesti talousuudistusten ja rakennemuutoksen kannalta,

miesten ja naisten perheen elintarviketurvaa koskevien erilaisten vastuualueiden vuoksi elintarviketurvan varmistamiseen pyrkivien ohjelmien laadinnassa olisi järjestelmällisesti otettava huomioon miesten ja naisten erilaiset tehtävät,

naisten ja yhteisöjen osallistumista elintarviketurvan varmistamista koskeviin pyrkimyksiin olisi lisättävä kansallisella, alueellisella tai paikallisella tasolla sekä perhetasolla,

elintarvikeavun olisi oltava tehokas väline riittävän ja asianmukaisen ravinnonsaannin turvaamiseksi ja väestön elintarvikkeiden käyttövalmiuksien ja saatavuuden edellytysten parantamiseksi yhdessä kulutustottumusten sekä paikallisten kaupankäynti- ja tuotantojärjestelmien kanssa erityisesti elintarvikekriisejä vastaan ja kehityspolitiikkaan kokonaisuudessaan liitettynä osana,

välineenä elintarvikeapu on yhteisön pääasiallinen osatekijä kehitysmaiden kriisitilanteiden torjunta- ja hallintapolitiikassa, ja tämän vuoksi sen toteuttamisessa olisi otettava huomioon sen mahdolliset yhteiskunnalliset ja poliittiset vaikutukset,

elintarvikeaputoimet voivat edistää toimivia ratkaisuja ainoastaan, jos ne yhdennetään paikallisten tuotanto- ja kaupankäyntiprosessien käynnistämisen mahdollistaviin kehitystoimiin,

on tarpeen parantaa elintarvikeavun analyysi-, diagnoosi-, ohjelmointi- ja seurantavalmiuksia paremman tehokkuuden varmistamiseksi ja paikallisiin tuotanto-, jakelu-, kuljetus- ja markkinointivalmiuksiin kohdistuvien kielteisten vaikutusten välttämiseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 253, 29.9.1995, s. 10⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 15 päivänä joulukuuta 1995 (EYVL N:o C 17, 22.1.1996), neuvoston yhteinen kan-
ta vahvistettu 29 päivänä tammikuuta 1996 (EYVL N:o C 87, 25.3.1996, s. 34) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 24 päivänä toukokuuta 1996 (EYVL N:o C 166, 10.6.1996).

elintarvikeavusta olisi tehtävä mainittuja maita koskevan yhteisön kehityspolitiikan todellinen väline, jonka avulla yhteisöllä olisi etenkin mahdollisuus osallistua täysimääräisesti luonteeltaan monivuotisiin yhteistyöhankkeisiin,

tätä tarkoitusta varten yhteisön olisi voitava turvata tuen säännöllinen toimittaminen ja voitava aiheellisissa tapauksissa sitoutua kyseisten maiden osalta tuotteiden vähimmäismäärien toimittamiseen kehityspolitiikkoihin liittyvien monivuotisten erityisohjelmien yhteydessä sekä kansainvälisiin järjestöihin nähden,

yhteisön tukea kehitysmaiden elintarviketurvaa koskeville pyrkimyksille voidaan lisätä parantamalla elintarvikeavun joustavuutta siten, että tietyin edellytyksin elintarvikeaputoimet voidaan korvata taloudellisella tuella elintarviketurvan ja erityisesti maatalous- ja elintarviketoimien hyväksi ympäristövaatimukset ja pienviljelijöiden ja kalastajien edut huomioon ottaen,

yhteisö voi avustaa kehitysmaiden apua tarvitsevaa maaseutu- ja kaupunkiväestöä osallistumalla elintarviketurvaa koskevien tukitoimien rahoitukseen elintarvikkeiden, siementen, maatalouskoneiden ja työkalujen ja välttämättömien panosten sekä asiaan kuuluvien tuotantovälineiden ostojen avulla ja varastointiohjelmien, pikahälytysjärjestelmien sekä hankintojen, työnjohdon ja teknisen ja rahallisen avun kautta,

lisäksi olisi tuettava elintarviketurvan alueellisia malleja mukaan lukien paikalliset ostotoimet saman alueen maiden luonnollista täydentävyyttä hyödyntäen; elintarviketurvapolitiikkoihin olisi liitettävä alueellinen ulottuvuus alueellisen elintarvikekaupan ja yhdentymisen edistämiseksi,

paikallisen tason elintarvikeostot auttavat vähentämään tehottomuutta, kustannuksia ja ympäristökuormitusta, joita voisi syntyä huomattavien elintarvikemäärien kuljetuksista maailmassa,

elintarviketuotannon geeniaiainesta ja biologista monimuotoisuutta olisi suojattava,

yhteisön elintarvikeapupolitiikka olisi mukautettava useissa edunsaajamaissa käynnissä oleviin geopoliittisiin muutoksiin ja taloudellisiin uudistuksiin,

olisi laadittava luettelo maista ja järjestöistä, joille voidaan osoittaa elintarvikeaputoimia,

lisäksi olisi samassa tarkoituksessa säädettävä mahdollisuudesta asettaa elintarvikeapu kansainvälisten, alueellisten ja valtioista riippumattomien järjestöjen käyttöön; näiden olisi täytettävä tietyt elintarvikeaputoimien moitteettoman kohdentumisen takaavat edellytykset,

tietyjen suunnittelujen säännösten soveltamisen helpottamiseksi ja edunsaajamaan politiikkaan mukautumisen varmistamiseksi elintarviketurvan alalla olisi säädettävä jäsenvaltioiden ja komission läheisestä yhteistyöstä elintarviketurvaa ja elintarvikeapua käsittelevässä komiteassa,

olisi syytä määritellä näiden toimien täytäntöönpanemiseksi toteuttavat toimenpiteet mukauttamalla täytäntöönpanoon liittyvät yksityiskohtaiset säännöt kunkin edunsaaja-alueen erityispiirteisiin yhteisiä poliittisia suuntaviivoja ja yhteistä strategiaa noudattaen, ja

elintarvikeavun tehokkaamman hallinnan varmistamiseksi siten, että se vastaa paremmin edunsaajamaiden etuja ja tarpeita, ja päätöksenteko- ja täytäntöönpanomenettelyjen parantamiseksi olisi korvattava elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3972/86⁽¹⁾, elintarvikkeita koskevien vaihtoehtoisten toimien toteuttamisesta elintarvikeaputoimitusten asemesta 19 päivänä kesäkuuta 1984 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1755/84⁽²⁾, varastointiohjelmien ja pikahälytysjärjestelmien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2507/88⁽³⁾, kansainvälisten toimielinten ja muiden kuin julkishallinnon järjestöjen suorittamien elintarviketuotteiden tai siementen ostojen yhteisrahoitus-toimien täytäntöönpanosta 4 päivänä elokuuta 1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2508/88⁽⁴⁾ ja elintarvikeapupolitiikasta ja elintarvikeavun hallinnosta annetun asetuksen (ETY) N:o 3972/86 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä toukokuuta 1987 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1420/87⁽⁵⁾,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

Elintarvikeavun ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteet ja yleiset suuntaviivat

1 artikla

1. Yhteisö toteuttaa elintarvikeaputoimia sekä elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia kehitysmaiden hyväksi kehitysmaita koskevan yhteistyöpolitiikkansa mukaisesti asian-

⁽¹⁾ EYVL N:o L 370, 30.12.1986, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1930/90 (EYVL N:o L 174, 7.7.1990, s. 6).

⁽²⁾ EYVL N:o L 165, 23.6.1984, s. 7.

⁽³⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL N:o L 220, 11.8.1988, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL N:o L 136, 26.5.1987, s. 1.

mukaisen vastauksen löytämiseksi vakavan elintarvikepulan tai elintarvikekriisien varalta.

Luonteeltaan humanitaarisia elintarvikeaputoimia toteutetaan humanitaarista apua koskevan sääntelyn mukaisesti, eivätkä ne kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan. Vakavassa kriisitilanteessa on käytettävä kaikkia yhteisön tukipolitiikan välineitä kyseisen väestön hyväksi läheistä yhteensovittamista noudattaen.

2. Tämän asetuksen mukaisia toimia ohjataan, kun on ensin tutkittu tämän välineen soveltuvuus ja tehokkuus muihin yhteisön apuun sisältyviin käytettävissä oleviin elintarviketurvaan ja elintarvikeapuun mahdollisesti vaikuttaviin toimintakeinoihin nähden ja niiden kanssa yhteensovitetuina.

Komissio huolehtii siitä, että tässä asetuksessa säädettyjä toimia käsitellään läheisesti muiden avun antajien toimien kanssa yhteensovitetuina.

3. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen elintarvikeaputoimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien tavoitteena on erityisesti:

- edistää köyhyyden lieventämiseen kehitysmaissa ja -alueilla keskittyvää elintarviketurvaa perhetasolla ja paikallisella, kansallisella ja alueellisella tasolla
- kohottaa edunsaajaväestön ravitsemustasoa ja helpottaa väestön tasapainoisen ravinnon saantia
- ottaa huomioon tarve varmistaa väestön puhtaan juomaveden saanti
- edistää elintarvikkeiden käyttövalmiutta ja saatavuutta väestön osalta
- edistää edunsaajamaiden tasapainoista taloudellista ja sosiaalista kehitystä maaseutu- ja kaupunkiympäristössä kiinnittäen erityistä huomiota sekä miesten että naisten tehtäviin perhetaloudessa ja yhteiskunnan rakenteissa; yhteisön avun lopullisena tavoitteena on edunsaajien muuttaminen oman kehityksensä toimijoiksi
- tukea edunsaajamaiden pyrkimyksiä elintarviketuotantonsa parantamiseksi alueellisella, kansallisella ja paikallisella tasolla sekä perhetasolla
- vähentää niiden riippuvuutta elintarvikeavusta
- edistää edunsaajamaiden elintarvikkeita koskevaa omavaraisuutta joko tuotantoa kasvattamalla tai parantamalla ja lisäämällä ostokykyä
- tukea köyhyyden torjumiseen tähtäviä aloitteita kehitykseen suuntautuen.

4. Yhteisön elintarvikeapu on yhdistettävä mahdollisimman täydellisesti kehityspolitiikkoihin erityisesti

maatalouden ja maatalouselintarvikkeiden aloilla sekä kyseisten maiden elintarvikestrategioihin. Yhteisön elintarvikeapu tukee edunsaajamaiden kehittämää politiikkaa köyhyyden, ravinnon saannin, perhesuunnittelun, ympäristönsuojelun ja nykyaikaistumisen osalta siten, että painopiste on erityisesti ohjelmien jatkuvuudessa, erityisesti maan elpymässä hätätilanteesta. Riippumatta siitä, myydäänkö apua vai jaetaanko sitä ilmaiseksi, se ei saa olla luonteeltaan paikallisia markkinoita häiritsevää.

I OSASTO

Elintarvikeaputoimet

2 artikla

1. Elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden sekä kaikkien muiden toimien on mahdollisimman hyvin vastattava edunsaajaväestön ravintotottumuksia, eikä niillä saa olla haitallisia vaikutuksia apua vastaanottaviin maihin.

Tuotteita valittaessa olisi tutkittava keinoja enimmäistää ravinnon määrää, jotta voitaisiin saavuttaa mahdollisimman moni ihminen, ottaen huomioon tuotteiden laatu riittävien ravintoarvojen takaamiseksi.

Yhteisön elintarvikeapuna toimitettavien tuotteiden valinnassa sekä niiden hankintaa ja jakelua koskevissa menettelyissä otetaan erityisesti huomioon elintarvikkeiden saannin yhteiskunnalliset erityispiirteet edunsaajamaissa, erityisesti haavoittuvimmat ryhmät ja naisten asema kotitalouksissa.

2. Elintarvikeavun myöntäminen perustuu ensisijaisesti avun perusteena olevien todellisten tarpeiden puolueettomaan arviointiin, silloin kun tällainen toimintatapa näyttää ainoalta keinolta parantaa sellaisten ryhmien elintarviketurvaa, joilla ei ole keinoja eikä mahdollisuuksia itse poistaa elintarvikepulaansa. Tätä varten on kiinnitettävä huomiota seuraaviin arviointiperusteisiin jättämättä kuitenkaan huomiotta muita asiaan kuuluvia perusteita:

- elintarvikepula
- ravintotilanne mitattuna väestöllisen tilanteen ja ravintotilanteen kehityksen mittaimilla
- tulo asukasta kohti ja erityisen köyhät väestöryhmät
- kyseisten väestöjen hyvinvoinnin yhteiskunnalliset mittaimet

- edunsaajamaan maksutasetilanne
- ehdotetun toimen taloudellinen ja yhteiskunnallinen vaikutus ja rahoituskustannukset
- pitkäaikaisen elintarvikeapupolitiikan olemassaolo edunsaajamaassa.

3. Elintarvikeavun myöntämisen on tarvittaessa oltava riippuvainen lyhytaikaisten, monivuotisten kehityshankkeiden, alakohtaisten toimien tai kehitysohjelmien toteuttamisesta siten, että etusija annetaan kestävä ja pitkäaikaista elintarvikkeiden tuotantoa ja elintarviketurvaa edunsaajamaissa elintarvikeapupolitiikan ja -strategian mukaisesti edistävälle hankkeille, toimille tai ohjelmille. Tarvittaessa avulla voidaan suoraan edistää tällaisten hankkeiden, toimien tai ohjelmien toteuttamista. Tämä avun täydentävä luonne on varmistettava vastikerahastojen käytöllä yhteisön ja edunsaajamaan tai tarvittaessa apua saavan valtioista riippumattoman järjestön tai elimen yhteisen sopimuksen mukaisesti, jos yhteisön toimittama apu on tarkoitettu myytäväksi. Jos elintarvikeapu toimitetaan useiden vuosien ajalle jakautuvan kehitysohjelman tueksi, se voidaan toimittaa monivuotisena kyseiseen ohjelmaan liittyvänä tukena. Avun tavoitteena voi erityisesti olla peruselintarvikkeiden myöntämisen lisäksi siementen, lannoitteiden, työkalujen, muiden välttämättömien panosten ja perustuotteiden toimittaminen, varmuusvarastojen muodostaminen, tekninen ja taloudellinen apu sekä valistus- ja koulutustoimet.

4. Elintarvikeapua voidaan antaa, jotta tuetaan edunsaajamaiden pyrkimyksiä varmuusvarastojen perustamiseksi, ottaen erityisesti huomioon viljelijöiden varastot ja kansalliset varastot elintarviketurvaohjelman olennaisena osana ja perustetaan samalla alueellisia varastoja.

5. Vastikerahastoja on hoidettava muihin yhteisön avun välineisiin nähden johdonmukaisesti.

Rakennemuutosta läpikäyvien maiden osalta, neuvoston asianmukaisten päätöslauselmien mukaisesti, kehitysavun eri välineiden tuottamia vastikerahastoja on hoidettava yhtenäisen ja johdonmukaisen talousarviopolitiikan osana uudistusohjelman yhteydessä.

Tässä tilanteessa yhteisö voisi siirtyä vastikerahastojen kohdentamisesta niiden kokonaisuonteisempaan käyttöön heti kun edistytään valvontavälineiden tehostamisessa, talousarvion suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä julkisen varainkäytön tilintarkastustoimen hoitamisen sisäistämisessä. Mainittuja vastikerahastoja hoidetaan

yhteisön avun näitä rahastoja koskevien yleisten menettelyjen mukaan, ensisijaisesti elintarviketurvaohjelmien ja -politiikkojen tukemiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä säädettyä.

II OSASTO

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet

3 artikla

Yhteisö voi toteuttaa elintarvikeapulasta kärsivien kehitysmaiden hyväksi elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia, kun se on olosuhteisiin nähden perusteltua.

Nämä toimet voi toteuttaa edunsaajamaa, komissio, kansainvälinen, alueellinen tai valtioista riippumaton järjestö.

Näiden toimien tarkoituksena on tukea käytettävissä olevilla varoilla elintarvikestrategian tai muiden kyseisen väestön osalta elintarviketurvaa parantavien toimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista ja kannustaa kyseisiä maita vähentämään riippuvuustasettaan elintarvikkeiden ja elintarvikeavun osalta, erityisesti niitä maita, joissa tulotaso on alhainen ja elintarvikepula vakava. Näiden toimien avulla on mahdollisuuksien mukaan parannettava kyseisten maiden köyhimpien väestöryhmien elinolosuhteita.

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet toteutetaan taloudellisenä ja teknisenä apuna tässä asetuksessa säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen. Näitä toimia suunnitellaan ja ohjataan yhdessä täydentävästi yhteisön kehitysavun muiden välineiden rahoittamien tavoitteiden ja toimien kanssa. Näiden toimien on oltava osa monivuotisia ohjelmia.

4 artikla

Elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia voidaan toteuttaa sellaisten kehitysmaiden hyväksi suoraan tai sellaisten kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen avulla, joille voidaan suunnata yhteisön elintarvikeaputoimia tämän asetuksen mukaisesti osittain tai kokonaisuudessaan sellaisen elintarvikeavun osalta, joka niille on myönnetty tai voitaisiin myöntää ottaen erityisesti huomioon kyseisen maan tuotannon, kulutuksen ja varastojen kehitys, väestön elintarviketilanne ja muiden avunantajien myöntämä elintarvikeapu.

5 artikla

Elintarviketurvaan liittyvät tukitoimet ovat taloudellisia ja teknisiä toimia, joiden tarkoituksena on 1 artiklan tavoitteiden mukaisesti parantaa kestävää ja pitkän aikavälin elintarviketurvaa edistämällä varsinkin seuraavien rahoitusta:

- siementen, työvälineiden ja elintarviketuotannon kannalta välttämättömien panosten toimittaminen
- erityisesti naisille tarkoitettu maaseudun luottotoimien tuki
- toimet juomavesihuollon järjestämiseksi väestölle
- varastointitoimet tarkoituksenmukaisella tasolla
- maatalous- ja elintarviketuotteiden markkinointiin, kuljetukseen, jakeluun tai jalostamiseen liittyvät toimet
- yksityiselle sektorille suunnatut tukitoimet kauppavaihdon kehittämiseksi kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla
- sovellettuun tutkimukseen ja paikalla tapahtuvaan koulutukseen liittyvät toimet
- ympäristöystävällisen elintarviketuotannon kehittämissankkeet
- erityisesti naisille ja tuottajien ja maataloustyöntekijöiden järjestöille suunnattu liittännäis- ja valistustointinta, tekninen apu ja paikalla tapahtuva koulutus
- tukitoimet erityisesti naisten ja tuottajajärjestöjen hyväksi
- hankkeet lannoitteiden tuottamiseksi edunsaajamaiden raaka-aineista ja perusaineista
- tukitoimet paikallisten elintarvikeapurakenteiden hyväksi, mukaan lukien paikalla tapahtuva koulutus.

III OSASTO

Pikahälytysjärjestelmät ja varastointiohjelmat

6 artikla

Yhteisö voi tukea kansallisia järjestelmiä ja osallistua kansainvälisten pikahälytysjärjestelmien vahvistamiseen sekä, asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, tämän asetuksen 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen, toteuttaa sellaisia järjestelmiä kehitysmaiden elintarviketilanteen osalta. Yhteisö voi myös vastata varastointiohjelmien toteuttamisesta näissä maissa tämän asetuksen mukaisten elintarvikeaputoimien tai jäsenvaltioiden, kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippu-

mattomien järjestöjen toteuttamien vastaavien toimien tukemiseksi.

Olisi varmistettava näiden toimien ja yhteisön kehitysavun muiden välineiden keskinäinen yhtenäisyys, mukaan lukien elintarvikeavun myynnistä muodostuva vastikerahasto, ja että toimet ovat yhteisön noudattaman kehityspolitiikan mukaiset.

Näiden toimien tarkoituksena on vahvistaa edunsaajamaiden elintarviketurvaa. Niiden avulla on parannettava näiden maiden köyhimmän väestönosan elinolosuhteita, ja niiden on oltava näiden maiden vahvistamisen kehitystavoitteiden ja erityisesti niiden elintarviketuotantopolitiikan mukaisia.

Yhteisön osallistuminen näihin toimiin on tässä asetuksessa säädettyjen perusteiden ja menettelyjen mukaista taloudellista ja/tai teknistä tukea.

Yhteisön tukemia toimia on ohjattava ottaen huomioon olemassa olevat, kansainvälisten erityisjärjestöjen hallinnoimat ohjelmat ja johdonmukaisesti näiden ohjelmien suhteen.

7 artikla

Yhteisön tukea varastointiohjelmiin ja pikahälytysjärjestelmiin voidaan pyydetäessä myöntää kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen toimiin sellaisten kehitysmaiden hyväksi, jotka voivat saada yhteisön ja sen jäsenvaltioiden elintarvikeapua.

8 artikla

Yhteisön tuella voidaan edistää seuraavien toimenpiteiden rahoittamista:

- pikahälytysjärjestelmät ja sadon, varastojen ja markkinoiden kehitystä sekä perheiden ravitsemustilannetta ja väestön haavoittuvuutta koskevien tietojen keruuta koskevat järjestelmät, jotka on tarkoitettu kyseisten maiden elintarviketilannetta koskevan tiedonsaannin tehostamiseen
- toimet, joiden tarkoituksena on parantaa varastointijärjestelmiä hävikkien vähenemisen varmistamiseksi ja hätätilanteen varalta riittävien varastointimahdollisuuksien takaamiseksi. Näihin toimiin voi lisäksi sisältyä näissä maissa elintarvikkeiden käsittelyn edellyttämän infrastruktuurin rakentaminen, erityisesti säilytys-, lastinpurku-, desinfiointi-, käsittely- ja varastointiyksiköt, elintarvikeaputoimien tukemiseksi ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien edistämiseksi
- edellä mainittuihin toimiin liittyvät valmistelevat tutkimukset ja koulutustoimet.

II LUKU

Elintarvikeapua, varastointitoimia, pikahälytysjärjestelmää ja elintarviketurvaan liittyviä tukitoimia koskevat yksityiskohtaiset soveltamissäännöt

9 artikla

1. Yhteisön tukea tässä asetuksessa säädettyihin toimiin saavat maat ja järjestöt luetellaan liitteessä. Tässä yhteydessä pidetään ensisijaisina köyhimpiä väestöryhmiä ja maita, joiden tulotaso on alhaisin ja elintarvikepula vakavin.

Neuvosto voi, määrääenemmistöllä ja komission ehdotuksesta, muttaa tätä luetteloa.

2. Voittoa tavoittelemattomien valtioista riippumattomien järjestöjen on, voidaakseen päästä osallisiksi suoraan tai välillisesti yhteisön rahoituksesta tässä asetuksessa säädettyjen toimien toteuttamiseksi, oltava seuraavien arviointiperusteiden mukaisia:

a) eurooppalaisten valtioista riippumattomien järjestöjen osalta: järjestö on perustettu jossakin Euroopan yhteisön jäsenvaltiossa jäsenvaltion voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti

b) järjestön pääasiallinen kotipaikka on yhteisön jäsenvaltiossa, edunsaajamaassa tai poikkeuksellisesti, kansainvälisten valtioista riippumattomien järjestöjen osalta, kolmannessa maassa; kotipaikan on oltava yhteisörahoitustoimia koskevien päätösten tosiasiallinen keskus

c) järjestön on osoitettava kykynsä toteuttaa moitteettomasti elintarvikeaputoimia erityisesti seuraavin perustein:

- riittävä hallinto- ja rahoituskyky
- suunnitellun toimen kannalta riittävä tekninen ja huoltokyky
- valtiosta riippumattoman järjestön aikaisemmin yhteisön tai jäsenvaltioiden rahoituksella toteuttamien toimien tulokset
- elintarvikeapuun ja elintarviketurvaan liittyvä kokemus
- järjestön läsnäolo edunsaajamaassa ja kyseisen maan tai kehitysmaiden tuntemus

d) järjestö on sitoutunut noudattamaan komission vahvistamia avun myöntämisedellytyksiä.

10 artikla

1. Yhteisö voi osallistua edunsaajamaiden, komission tai kansainvälisten, alueellisten tai valtioista riippumattomien järjestöjen täytäntöönpanemien elintarviketurvaan

liittyvien tukitoimien, sellaisina kuin ne määritellään I, II ja III osastossa (I ja II luku), rahoittamiseen.

2. Yhteisörahoitustoimet voidaan toteuttaa edunsaajamaiden, kansainvälisten tai alueellisten, ja valtioista riippumattomien järjestöjen pyynnöstä silloin, kun se näyttää aiheelliselta sellaisten väestöryhmien elintarviketurvan parantamiseksi, jotka eivät kykene selviytymään elintarvikepulasta omin keinoin tai omin varoin.

3. Suunniteltaessa I, II ja III osastossa määriteltyjä yhteisön toimia komissio erityisesti huolehtii siitä, että:

— hankkeet suunnitellaan siten, että niillä on pysyviä vaikutuksia ja ne ovat taloudellisesti elinkelpoisia

— tavoitteet ja niiden toteutumisen mittaimet määritellään selkeästi ja niitä valvotaan.

11 artikla

1. Tuotteiden hankinta tapahtuu yhteisön markkinoilla, edunsaajamaassa tai jossakin kehitysmaassa (joka mainitaan liitteessä), joka sijaitsee mikäli mahdollista samalla maantieteellisellä alueella.

2. Poikkeuksellisesti ja 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen hankinnat voidaan suorittaa muun kuin tämän artiklan 1 kohdassa säädetyn maan markkinoilta,

— kun pyydettyä tuotetta ei sen luonteen tai laadun vuoksi ole saatavissa yhteisön markkinoilta ja kehitysmaan markkinoilta

— kun vallitsee vakava elintarvikepula ja tällaisten ostojen mahdollisuus olisi omiaan tehostamaan toimintaa.

3. Sisämarkkinoilla saatavissa olevien elintarvikkeiden hankinta voidaan suorittaa kehitysmaan markkinoilta sikäli kuin taloudellinen tehokkuus varmistetaan Euroopan markkinoilta suoritettaviin hankintoihin nähden.

4. Kun ostot tapahtuvat edunsaajamaissa tai kehitysmaissa, on varmistuttava siitä, että kyseiset ostot eivät aiheuta häiriöitä kyseisen maan tai saman alueen kehitysmaiden markkinoille tai aiheuta niiden väestön elintarvikehuollolle haitallisia vaikutuksia. Näiden ostojen on kuuluttava mahdollisimman täydellisesti yhteisön kyseisiin maihin soveltamaan kehityspolitiikkaan, erityisesti maan elintarviketurvan edistämisen osalta alueellisella tasolla.

12 artikla

Niiden edunsaajamaiden osalta, joissa elintarvikkeiden tuonti on osittain tai kokonaan vapautettu, yhteisön tuen hankinta on toteutettava sopusoinnussa kansallisten politiikkojen kanssa ja välttämällä markkinoille aiheutuvia häiriöitä.

Tällöin yhteisön avustukset voidaan toteuttaa kyseisten maiden hyväksi kohdistuvana ja yksityisiin toimijoihin kohdistettavana valuutan saatavuutena, edellyttäen että toimi kuuluu sosiaali- ja talouspolitiikan ja köyhyyden lieventämiseen pyrkivän maatalouspolitiikan piiriin (mukaan lukien peruselintarvikkeiden tuontistrategia). Edunsaajien on todistettava, että heidän käyttöönsä annetut varat on käytetty asianmukaisesti. Etusijalla ovat pienet ja keskisuuret yksityiset toimijat toimien täydentävyyden varmistamiseksi. Toimien täytäntöönpanoa koskevien toimivaltuuksiensa rajoissa komissio voi päättää positiivista syrjintää koskevista toimenpiteistä pienten ja keskisuurten yksityisten toimijoiden hyväksi.

Näihin tukiin sovelletaan 11 artiklassa säädettyjä periaatteita.

13 artikla

1. Yhteisö voi vastata elintarvikeavun kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

2. Kun komissio arvioi, että yhteisön on vastattava elintarviketuen sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista, se ottaa huomioon seuraavat yleiset arviontiperusteet:

- vakava elintarvikepula
- elintarviketuen toimittaminen tulotasoltaan alhaisiin maihin, joissa vallitsee vakava elintarvikepula
- elintarviketuen osoittaminen 10 artiklassa tarkoitettuille kansainvälisille, alueellisille tai valtiosta riippumattomille järjestöille
- tarve varmistaa kyseisen elintarvikeaputoimen suurempi tehokkuus.

3. Jos elintarvikeapu myydään edunsaajamaassa, yhteisö voi ainoastaan poikkeustapauksissa vastata sisäiseen kuljetukseen liittyvistä kustannuksista.

4. Yhteisö voi poikkeustilanteissa myös ottaa vastattavakseen elintarviketoimien ilmateitse tapahtuvasta kuljetuksesta aiheutuvat kustannukset.

14 artikla

Yhteisö voi myös vastata jakelukustannuksista, jos se on tarpeen kyseisten elintarvikeaputoimien moitteettomalle toteuttamisella.

15 artikla

Yhteisön apu myönnetään avustuksena, jota ei makseta takaisin. Apu voi kattaa ulkoiset menot ja toimien toteuttamisen kannalta välttämättömät paikalliset menot, mukaan lukien huolto- ja toimintakulut.

Tämän asetuksen mukaiset toimet on vapautettu veroista, tulleista ja veronluonteisista maksuista.

Mahdolliset vastikerahastot on käytettävä tässä asetuksessa säädettyjen tavoitteiden mukaisesti, ja niitä on hallinnoitava yhteisymmärryksessä komission kanssa. Edunsaajamaan toimivaltainen viranomais pitää kirjaa vastaanotetuista rahoista ja niiden käytöstä ja on velvollinen esittämään kirjanpitoa.

16 artikla

Yhteisön avustukset voivat kattaa myös tässä asetuksessa säädettyjen toimien tehokkuuden kannalta tarpeelliset liittämisäilytoimenpiteet, erityisesti työnjohdon, seurannan ja valvonnan sekä jakelun ja kentällä tapahtuvan koulutuksen osalta.

17 artikla

Tarjouspyyntöihin, tarjouskilpailuihin, julkisiin hankintoihin ja sopimuksiin osallistuminen on yhtäläisin ehdoin avoinna kaikille Euroopan unionin ja edunsaajamaiden luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille. Komissio voi laajentaa osallistumisoikeutta 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimien osalta koskemaan myös sen maan luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä, jossa hankinta suoritetaan.

Komissio vahvistaa näiden toimien avoimuuden takaavan asianmukaisen julkisuuden tämän asetuksen täytäntöönpanon yhteydessä. Komissio huolehtii, että asianmukaisen julkisuuden periaatetta sovelletaan myös tukea välittävien järjestöjen toimiin.

18 artikla

Komissio voi antaa valtuutetun tehtäväksi solmia yhteisrahoitusta koskevia sopimuksia komission puolesta.

19 artikla

1. Komissio vahvistaa tässä asetuksessa tarkoitettujen tukien täytäntöönpanoa, hankintaa ja toteuttamista koskevat edellytykset.

2. Tuki toteutetaan ainoastaan, jos edunsaaja taikka kansainvälinen, alueellinen tai valtioista riippumaton järjestö noudattaa mainittuja edellytyksiä.

20 artikla

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet elintarvikeapuohjelmien ja -toimien sekä elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ja komissio antavat toisilleen kaiken tarvittavan avun sekä kaikki tarpeelliset tiedot.

III LUKU

24 artikla

Elintarvikeaputoimien ja elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien, pikahälytysjärjestelmien ja varastointiohjelmien täytäntöönpanomenettely

21 artikla

1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan yhteisön osuuden elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisesta vilja-avun kokonaismäärästä, joka on sekä yhteisön että sen jäsenvaltioiden kokonaisosuus.

2. Komissio hoitaa yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välisen yhteensovittamisen elintarvikeapua koskevan yleissopimuksen mukaisen vilja-avun toimittamisen osalta ja valvoo, että yhteisön ja sen jäsenvaltioiden kokonaisosuus saavuttaa vähintään mainitussa yleissopimuksessa määrätty määrät.

22 artikla

Noudattaen 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja ottaen huomioon elintarvikeapua koskevat yleiset suuntaviivat komissio

- vahvistaa luettelon tuotteista, joiden hankinta voi kuulua avun piiriin
- vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt tuotteiden hankinnan, valvonnan ja arvioinnin osalta
- vahvistaa talousarviossa kunkin tuotteen osalta esitetyissä rajoissa hankittavien tuotteiden jakautumisen eri edunsaajien kesken määrinä ja kustannuksina
- muuttaa tarvittaessa tuen suuntaamista ohjelmien toteuttamisen aikana.

23 artikla

Päätökset,

- joilla myönnetään elintarvikeapua tai määrätään elintarviketurvaan liittyvistä tukitoimista ja joilla vahvistetaan avun toimittamista koskevat edellytykset,
- joilla kansainvälisille, alueellisille tai valtioista riippumattomille järjestöille myönnetään avustusta elintarviketurvaan liittyvien tukitoimien rahoittamiseen,
- joilla myönnetään tukea varastointiohjelmalle tai pikahälytysjärjestelmälle,

vahvistaa komissio 27 artiklassa säädettyä menettelyä ja 25 artiklassa säädettyjä rajoja noudattaen.

1. Noudattaen neuvoston 21 artiklassa tarkoitettuja ja 22 artiklan nojalla tehtyjä päätöksiä komissio päättää:

a) toimista kriisitilanteessa tai vakavassa elintarvikepuhlassa, jossa nälänhätä tai sen välitön uhka aiheuttaa vakavan vaaran sellaisen maan väestön hengelle tai terveydelle, joka ei pysty selviytymään elintarvikepuhlasta omien keinojensa ja varojensa avulla. Komissio toimii kuultuaan asianmukaisimmalla tavalla jäsenvaltioita. Jäsenvaltioille annetaan kolmen työpäivän pituinen määräaika mahdollisten vastaväitteiden esittämiseksi. Jos vastaväitteitä esitetään, 26 artiklassa tarkoitettu komitea tarkastelee asiaa seuraavassa kokouksessaan.

b) tuen toimittamista ja toteuttamista koskevista edellytyksistä ja etenkin:

- edunsaajiin sovellettavista yleisistä ehdoista
- hankintatoimenpiteiden ja tuotteiden toimittamisen sekä muiden toimien toteuttamisen käynnistämisestä sekä niitä vastaavien sopimusten teosta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdan tarkoitusta varten komissiolla on oikeus toteuttaa kaikki toimenpiteet elintarvikeavun toimittamisen nopeuttamiseksi.

Kussakin erityistapauksessa toimitettavan tuen määrä on rajoitettava siihen määrään, jonka kohteeksi joutunut väestö tarvitsee selviytyäkseen tilanteesta periaatteessa enintään kuuden kuukauden pituisena aikana.

Komissio huolehtii siitä, että elintarvikeavun hankinnan kaikissa vaiheissa annetaan etusija 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyille toimille.

25 artikla

Toimista, joiden tämän asetuksen mukainen rahoitus ylittää 2 miljoonaa ecua, päätetään 27 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

26 artikla

1. Komissiota avustaa elintarviketurvaa ja elintarvikeapua käsittelevä komitea, jäljempänä 'komitea', joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komitea tarkastelee kunkin elintarviketurvaan liittyviä kustannuksia koskevan sitoumusehdotuksen pitkäaikaisia vaikutuksia edunsaajamaiden kansallisella, alueellisella ja perhetasolla ottaen huomioon 1 artiklan periaatteet. Komissio suorittaa myös yhteisön apua saavien elintarviketurvapoliitikkojen erittelyn ja seurannan sekä niihin liittyvien ehdotusten tarkastelun.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

27 artikla

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisuuden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

Komissio päättää toimenpiteistä, joita sovelletaan välittömästi. Jos toimenpiteet eivät kuitenkaan ole komitean lausunnon mukaisia, komissio ilmoittaa niistä viipymättä neuvostolle. Siinä tapauksessa komissio lykkää päättämensä toimenpiteiden soveltamista kahdella kuukaudella ilmoituksentekopäivästä.

Neuvosto voi määräenemmistöllä päättää asiasta toisin edellisessä kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

28 artikla

1. Perustamissopimuksessa tarkoitetun täydentävyysperiaatteen varmistamiseksi sekä yhteisön ja kansallisten elintarvikeapua koskevien säännösten tehokkuuden ja johdonmukaisuuden sekä elintarviketurvaan liittyvien toimien parantamiseksi komissio pyrkii takaamaan, sikäli kuin mahdollista, läheisen omien toimiensa ja jäsenvaltioiden toimien sekä Euroopan unionin muiden politiikkojen välisen yhteensovittamisen sekä päätöksenteon että käytännön tasolla; komissio voi tehdä tarpeellisia aloitteita tämän tavoitteen edistämiseksi.

Tämän vuoksi jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle kansallisista elintarvikeapua koskevista toimistaan sekä elintarviketurvan varmistamiseen tähtäävistä ohjelmistaan. Edellä 27 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen komissio määrää, miten kansallisia toimia koskevat ilmoitukset tehdään.

2. Komissio huolehtii siitä, että yhteisön toteuttamat toimet ovat sopusoinnussa kansainvälisten järjestöjen ja elinten toimien kanssa, erityisesti niiden, jotka kuuluvat Yhdistyneiden kansakuntien järjestelmään.

3. Elintarviketurvan osalta komissio pyrkii kehittämään yhteistoimintaa ja yhteistyötä yhteisön ja apua antavien kolmansien maiden kesken.

4. Yhteisön ja jäsenvaltioiden ja näiden sekä kansainvälisten järjestöjen ja muiden apua antavien maiden välisestä

yhteensovittamisesta ja yhteistyöstä vaihdetaan komiteassa säännöllisesti tietoja.

29 artikla

Komitea voi tarkastella mitä tahansa muita elintarvikeapua ja muita tässä asetuksessa tarkoitettuja toimia koskevia, puheenjohtajan omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion edustajan pyynnöstä esille ottamia asioita.

Kuukauden kuluessa päätöksestään komissio ilmoittaa komitealle hyväksymänsä elintarvikeapua tai elintarviketurvaa koskevat toimet ja hankkeet ilmoittaen niiden summan, luonteen, edunsaajamaan ja täytäntöönpanosta vastaavan yhteistyökumppanin.

Komissio ilmoittaa komitealle yhteisön elintarvikeapuna hankittuja tuotteita koskevat yleiset suuntaviivat.

30 artikla

Komissio arvioi säännöllisesti merkittäviä elintarvikeaputoimia todetaakseen, onko näitä toimia koskevissa ohjeissa määritellyt tavoitteet saavutettu ja antaakseen ohjeita tulevien toimien tehokkuuden parantamiseksi. Komissio ilmoittaa määräajoin komitealle arviontiohjelmista.

Niin pian kuin mahdollista jäsenvaltiot ja komissio ilmoittavat toisilleen arviontityön tulokset ja avun tehokkuutta parantavat analyysit tai tutkimukset. Työ arvioidaan komiteassa. Jäsenvaltiot ja komissio pyrkivät toteuttamaan yhteisiä arviontitoimia.

Komissio määrittää yksiköille arviontien tulosten ilmoittamisenmenettelyt sekä sisäisen ja ulkoisen tiedottamisen menettelyt asianomaisille yksiköille ja järjestöille.

31 artikla

Varainhoitovuoden päätyttyä komissio lähettää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosikertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta. Tässä kertomuksessa esitetään talousarvion täytäntöönpanon tulokset maksusitoumusten ja maksujen osalta sekä vuoden aikana rahoitetut hankkeet ja ohjelmat. Sikäli kuin mahdollista kertomus sisältää tiedot saman varainhoitovuoden aikana sidotuista kansallisista varoista. Sikäli kuin mahdollista kertomus sisältää tärkeimmät tilastotiedot (vastaanottajamaittain, kansallisuuksittain jne. ryhmitettynä) hankkeiden ja ohjelmien toteuttamiseksi toteutetuista tarjouskilpailuista.

Kertomukseen on sisällytettävä myös 2, 5 ja 8 artiklan mukainen kunkin toimenpidelajin kustannusten jakautumista koskeva selvitys.

Kertomuksen on lisäksi sisällettävä tiedot elintarvikeavulla aikaansaattujen vastikerahastojen avulla toteutetuista hankkeista.

32 artikla

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 3972/86, (ETY) N:o 1755/84, (ETY) N:o 2507/88, (ETY) N:o 2508/88 ja (ETY) N:o 1420/87.

Siirtymäkauden ajan ja kunnes komissio hyväksyy uuden hankintaa koskevan asetuksen sovelletaan yhteisön elin-

tarvikeapuna toimitettavien tuotteiden hankkimista yhteisöstä koskevista yleisistä yksityiskohtaisista säännöistä 8 päivänä heinäkuuta 1987 annettua komission asetusta (ETY) N:o 2200/87⁽¹⁾.

Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kokonaisarvion yhteisön tämän asetuksen nojalla rahoittamista toimista sekä tämän asetuksen tulevaisuutta koskevat ehdotukset ja tarvittaessa sen muuttamista koskevat ehdotukset.

33 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä kesäkuuta 1996.

Neuvoston puolesta

A. MACCANICO

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL N:o L 204, 25.7.1987, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 790/91 (EYVL N:o L 81, 28.3.1991, s. 108).

LIITE

1. MAAT

LDC-maat (Vähiten kehittyneet maat)	Muut LIC-maat (Muut alhaisen tulotason maat BKT/henkilö < 675 USD vuonna 1992)	LMICI-maat (Alemman keskitulotason maat BKT/henkilö 676—2 695 USD vuonna 1992)
Afganistan Bangladesh Benin Bhutan Botswana Burkina Faso Burundi Djibouti Etiopia Gambia Guinea Guinea-Bissau Haiti Jemen Kamputsea Kap Verde Keski-Afrikan tasavalta Kiribati Komorit Laos Lesotho Liberia Länsi-Samoa Madagaskar Malawi Malediivit Mali Mauritania Mosambik Myanmar Nepal Niger Päiväntasaajan Guinea Ruanda Salomonsaaret Sambia São Tomé ja Príncipe Sierra Leone Somalia Sudan Tansania Togo Tšad Tuvalu Uganda Vanuatu Zaire	Egypti Eritrea Ghana Guyana Honduras Indonesia Intia Kenia Kiina Nicaragua Nigeria Pakistan Sri Lanka Tadžikistan Timor Vietnam Zimbabwe	Albania Algeria Angola Anguilla Armenia Azerbaidžan Belize Bolivia Chile Costa Rica Dominica Dominikaaninen tasavalta Ecuador El Salvador Entisen Jugoslavian valtiot Etelä-Afrikka Fidži Filippiinit Georgia Grenada Guatemala Irak Iran Jamaika Jordania Kamerun Kazakstan Kirgisia Kolumbia Kongo Korean kansantasavalta Kuuba Libanon Macao Marokko Marshallinsaaret Mikronesia Moldova Mongolia Namibia Niuesaari Norsunluurannikko Panama Papua-Uusi-Guinea Paraguay
		Peru Saint Helena Saint Vincent ja Grenadiinit Senegal Swazimaa Syyria Thaimaa Tokelau Tonga Tunisia Turkki Turkmenistan Turks- ja Caicossaaret Uzbekistan Wallis- ja Futunasaaret Miehitetyt alueet (Gaza ja Länsi-ranta)

2. ELIMET

WFP	(Maaailman elintarvikeohjelma)	FAO	(YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö)
ICRC	(Punaisen ristin kansainvälinen komitea)	UNICEF	(YK:n lastenavun järjestö)
IFRC	(Punaisen ristin kansainvälinen federaatio)		
UNHCR	(YK:n pakolaisasiain päävaltuutettu)		
UNRWA	(YK:n palestiinalaispakolaisten avustus- ja työelin)		

3. VALTIOISTA RIIPPUMATTOMAT JÄRJESTÖT

Eurooppalaiset, edunsaajamaan tai poikkeuksellisesti kansainväliset kehitysyhteistyöhön erikoistuneet valtioista riippumattomat järjestöt